

SOGA

LOGENYTT FRA
LOGE NR. 82 VESTERVEG

Nr. 117 * 41. årgang * Påsken 2015

Overmester har ordet

Kjære brødre.

Synes ikke det er lenge siden jeg satt og forfattet mitt innlegg i Julesoga, så det er ufattelig hvor tiden flyr. Faktisk så virker det som det går forttere jo eldre vi blir.

Påskenen står for døren og høsten og vinteren er over for i år også, når jeg i skrivende stund er halvveis i den første vårmåned og snøen ennå ligger langt ned i fjellet, til glede for noen og frustrasjon for andre. Men en ting er sikkert, snart kan vi se frem mot sommer'n, med forhåpentligvis, mye sol og varme.

Så litt om tiden som har gått. Vi har vært heldig som har fått nye brødre inn vår Loge, faktisk også av yngre årgang enn det som er gjennomsnittet hos oss. Men det er helt klart at dette ikke har kommet av seg selv.

Det er sterkt på sin plass å berømme Nemnd for Styrkelse og Ekspansjon og sammen med Brødrene for den innsatsen de har lagt for dagen i den forbindelse. Jeg vil i den forbindelse minne om at det ikke er lenge til neste infomøte og at vi alle prøver å finne kandidater som kunne tenke seg å høre hva det betyr å være medlem i en Odd Fellow Loge.

Selv om det er hyggelig og nødvendig med "nytt blod", er det desto mer viktig at vi som har vært med en stund, kjenner vår besøkestid og tar oss av de nye Brødrene på en måte som gjør at de også føler seg velkommen og trives i vår felleskap, noe som ikke alltid kan sies å være tilfelle i dag.

Vi har en lei tendens til, på våre møter og da spesielt på ettermøtene, å "rotte oss" sammen og danne klikker slik at de som ikke er så "varm i trøya" kommer inn. Dette er noe også vår UM har påpekt som en uting.

Jeg vet at det ikke finnes noen enkel løsning på dette, men kanskje kunne nettopp du innvitte til det bordet som du sitter på, eller stolen ved siden av deg inne i salen.

Tiden for det sittende kollegiet er nå i ferd med å renne ut. For min egen del har det vært en utrolig berikende og lærerik periode. Det er en spenning, alle vi som har vært så heldig og bli valgt eller utnevnt, kan underskrive på.

Om ikke lenge skal et nytt kollegium og nye nemnder overta. Da er det viktig å huske på, at om du blir forespurt, så er det å betrakte som en æresbevisning, en tillit til at akkurat du kan påta den oppgaven.

Slik har det alltid vært og fortsatt vil bli for oss alle. En ting er i alle fall sikkert, noe som jeg selv har erfart, at du kommer til å vokse med oppgaven, en oppgave som alle de andre vil

støtte deg i, samtidig med at du vil få en helt annen opplevelse av logens indre liv.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet ønsker jeg Brødrene med familier en riktig god Påske.

Gunnar Vassbotn
Overmester

«SETT FRÅ SKRÅTAKET»

Byggedyret:

Dette er ei historie om fire personer. Vi kan kalle dei:

Alle, Nokon, Einkvar, Ingen.

Det var et viktig arbeid som skulle gjerast, og **ALLE** var sikker på at **NOKON** skulle gjera det **EINKVAR** kunne ha gjort det, men **INGEN** gjorde det. **ALLE** trudde **EINKVAR** kunne utføre det, men **INGEN** forstod at **ALLE** ikkje ville gjera det. Det enda med at **ALLE** klandra **NOKON** då **INGEN** gjorde det **EINKVAR** kunne ha gjort.

Denne regla fann eg att i ei gammal notatbok. Den gangen hadde eg notert det ned fordi eg fann det morsomt. I dag er det dessverre litt meir klart. Er det ikke ganske ofte slik. Alle vil helst at andre skal ordne ut. Og samtidig likar vi ikke at nokon stikk seg fram, då kan det høyrats slik ut.

2 venninner på ei tilstelling i bygda.

Ja no er det vel Hollywood neste, seier ho til venninna si, dei fnyser, himlar med augo, rister på hovudet og ser i retning av ho som er midtpunkt. Ho ordner ut, snakker med alle. Fyk fram og tilbake og ser til at alle har det bra. Dei 2 venninnene et kake og drikk kaffe. Veit du, eg betalte faktisk ikke for dette. He he he. Dei laga jo kakene sjølve, koster ingenting. Nei veit du, EG har gjort nok for BYGDA, skulle bare mangle at eg fekk dette

kakestykket. Ho er heilt samd. **HERLIGHET**, Vi har vel alle stilt opp, ja veit du kva, **NEI** eg har gjort mitt eg også.

Kjenner vi oss litt igjen? Har vi høyrtdette før?

Det er ikkje sikkert alle av oss liker å stå fram og ta ansvar, men vi må strekke oss litt og våge litt meir. Tenke litt store tanker og være litt utenfor

det vi kan kalle **A4**. Det må også være lov å gi ros til dei som står på og lov å ta imot ros. En negativ kommentar kan velte mange gode initiativ.

Kanskje det burde være fellingsløyve på dette **BYGDEDYRET** også her i byen.

God Påske til alle!
EOM Pål Selbervik

Dette innlegget holdt Ceremonimester i Loge nr. 113 Flåvær, på fellesmøtet i Ålesund onsdag 4. november. Vår alltid våkne redaktør syntes innlegget var både godt og tankevekkende og avtalte med foredragsholder Jostein Myklebusthaug, at det også kunne brukes i Påske-Soga. Les og bedøm selv. RED

Å leve som menneske i dag

Omsatt til «sunnmørsk» fra artikkel «Å leve som menneske i dag» og 2 avsnitt fra artikkel «Stress», begge skrevet av Mariann Marthinussen (terapeut). NB: Ikke noe forsøk på korrekt skriftspråk – kun «sunnmørsk» (som kan være så mangt!)

I dag snakker vi mykje om at våre liv og vår kvardag er stressande; vi jobber mykje, vi skal være tilstades for familien, vi skal realisere oss sjøl og vi skal nyte livet og kjærlegheita.

Korleis skal vi kunne få dette til?

«Eg er så stressa» og «eg har så mykje å gjere» er utsegn som vi stadig høyre rundt oss. Men kva gjer vi med det? Kva gjer vi når kvardagen ikkje går opp og alle tinga som vi skulle – som vi burde – som vi ville ha gjort ikkje blir gjort?

Korleis skal menneske i dag lykkast med alle dei krav og forventingar som både vi sjølv og som samfunnet stille til oss?

Det virker altså som vi stresser oss i hel – men kvifor gjer vi det? Når begynte vi å gløyme å virkelig nyte?

Kor gamle var vi første gong vi følte oss stressa?

Ifølge terapeuten så vart stresshormona i oss lage for å varsle fare. Urmennesket i oss levde i stressande situasjonar i minutt av gongen – det resulterer i at hjernen høyner beredskapsnivået og at vi på den måten kan prestere meir på kort tid enn vanleg.

I dag har slike situasjonar vorte en del av kvardagen. Multitasking har blitt en ord i det norske vokabularet: Vi skal handle – hente i barnehagen – lage mat – være på jobb – levere til deadline – ja, sjøl – på fritida multitasker vi. Vi

skal utnytte kvar ein time som vi har heilt maksimalt for å få mest mulig ut av den. Men klarer vi det?

Vi får muligens meir gjort – av ting som skal gjerast – men spørsmålet blir om vi nyter det meir? Lever vi meir i den timen?

Terapeuten sin opplevelse er at det gjer ho ikkje – og det er berre vi sjølv som veit svaret for oss sjølv.

Det er altså nesten som å leve i ein kabal som aldri går opp! Det synes aldri å være tid nok!

Tid er ikkje noke vi har – det er noke vi skaper. Det er nok mange som blir rimelig frustrerte over et slikt utsagn: «Dette er berre tull – så enkelt er det ikkje».

«Jau» – seier terapeuten – «så enkelt er det». Men vi må verte meir bevisste. Vi kan ikkje skape noke så lenge vi ikkje er bevisste på kva vi skal/ eller vil skape.

Dessuten må vi også velge – vi må lære å velge på nytt: Velge dei tinga som er gode for oss.

Så korleis kan vi gjere dette?

Ein start er å begynne å lytte til hjertet – lytte til kva hjertet forteller oss. Vi må sjå bak alle dei løgnene som vi har skapt oss sjølv – dei falske sannheitene om kva vi er og ikkje er.

Når noken forteller oss kor fantastiske vi er – trur vi på det? Eller feier vi det berre unna og seier «Takk, hyggelig at du synes det» mens vi samtidig ser meir eller mindre beklemt ut. Kva er det som gjer at det er så vanskelig å ta oss sjølv på alvor. Er ikkje eg et fantastisk menneske – jau, eg er det – heilt suverent faktisk –

og det same gjeld deg også. Vi er alle gode nok akkurat som vi er – men vi mangler ofte trua på det sjølv. For å lære å skyve unna ting som ikkje er bra for oss – eller som stjeler vår dyrebare tid – og for å la være å gjere ting som vi egentlig ikkje har lyst til – men føler at vi må – så må vi lære oss å verte glad i oss sjølv – heilt innerst til ytterst. Vi må rett og slett akseptere at vi er gode nok og at vi vil velje sjølv.

Det er alltid noken som då vil tru at det vil gjere oss til egoister. Å ja, til en viss grad gjer det det. Men kven er det som teke vare på oss for oss sjølv? – som teke vare på deg for deg? Kven teke hensyn til dine ønskjer, dine behov og dine lengsler? Er det noken som klarer å fylle dei heilt ut?

Dersom det er noken som klarer det, så vil terapeuten svært gjerne treffe vedkomande for å lære. Underforstått; ho har ikkje noke tru på det.

Vi er frå fødselen av alle heilt unike – heilt spesielle – men kvifor lærer vi gjennom oppveksten å bli som alle andre? Og gjere som andre vil – tilpasse oss – begrense oss.

Vel, noke er nok nødvendig å lære for å fungere i et større samfunn, men dessverre teke ofte denne tilpassinga overhånd – på den måten at den overstyrer vår egen suverenitet til å velje sjølv – det som passer for oss.

Vi er så redde for å såre nokon – å oppføre oss egoistisk, ikkje å ta hensyn – så derfor kompromisser vi. Det gjer ofte vondt. Vondt på grunn av at vi kveler våre egne behov og ønske. Vi gløyme å ta hensyn til oss sjøl først og fremst. Det vert andres ve og vel som kjem i første rekke.

Når man lever i ein familie, eller i et forhold med barn, så er det ikkje alltid lett å tenke på seg sjøl, for barna kjem oftest i først rekke.

Men som terapeut vil ho gjerne utfordre oss litt på dette: Har barn alltid krav på å kome først? Kva med deg, kva med oss – er ikkje vi også verdig vår tid? Når vert vi ein bedre foreldre av sjølv å ikkje ha det bra?

Vi løyser sjeldan noke ved å legge oss langflate og tilpasse oss alle situasjonar – det vi derimot då lykkast med er å utslette en del av det unike som er oss sjølv. Tør du å være den du er? Tør du å leve?

Kva tid lever vi til det fulle – når er det at vi skaper? Jau, det gjer vi faktisk når vi ikkje gjer noke verdens ting – når vi

berre er – då er det vi skaper. Det er då kreativiteten fløyme over – tankane vert større – ideane vert flottare. Har du noken gong opplevd at det er på slutten av sommerferien at du har dine beste ideer; det er ofte då alle tankane om korleis du skal løyse dei forskjellige tinga dine dukker opp. Kvifor er det slik?

Jau, for då jobber ikkje hjernen under press. Ho får tid til å kvile – og sansane får lov å leve. Bevisstheita vår utvikler seg når intellektet får kvile. Det er eit samspel. Vi trenger alle deler ved oss – men det er få som utvikler bevisstheita – vi utvikler kun intellektet. Intellektet har begrensinger – det har ikkje bevisstheita – den er uendelig. For å lytte til bevisstheita og hente dei svar

som du treng - så treng du stillhet og ro. Oppmerksomheita må rettast innover og ikkje være tilgjenglig for alt utanfor.

Når lytta du til deg sjøl sist?

Står du fast der du er no, så spør deg sjølv: Kva vil eg med mitt liv?!

Avslutningsvis:

Frå eit menneske til eit anna – gratulere med det mennesket du er – for du har skapt det heilt sjølv. Vær stolt av kven du er og kva du er – for berre du veit kva det har kosta – og kva det koster å være deg sjølv.

Takk for oppmerksomheita!

Jostein Myklebusthaug
(CM i loge Flåvær)

Fellesmøtet 04.03.15

Det ble et koselig ettermøte. God mat og god stemning hører sammen. Br UM ledet bordsetet på en utmerket måte og maten, ei nydelig fiskesuppe, kom raskt og presist på bordet. Påfyll ble det, både en og to ganger.

Til å holde foredrag hadde de fått med seg rådmann i Ulstein, Einar Vik Arset, (bildet) som naturlig nok var svært engasjert i spørsmålet om den forestående kommunereformen.

Vi skal ikke gå så mye inn på det han sa, for politikk hører liksom ikke med i Sogas spalter. Men en frisk taler var han! Og interessant å høre på. En byråkrat som også kan trekke fram smilebåndet hos tilhørerne er ikke hverdagskost. Men han fikk det til!

Kvelden ble avsluttet med noen velvalgte dikt skrevet av Sigurd Nesdal som ga lattermusklene fritt spillerom. En herlig dikter som nok har et

utvalg hvor en må velge med nennsom hånd. Dyktig fremført.

Det positive med slike fellesmøter er at en treffer hverandre, får drøfte felles gleder og problemer, og ingen ting er så positivt tema som problemer en kan ha sammen! Spesi-

elt når en føler at også meddebattanten forstår hvor ille en selv har det. En arena til å heste felles trøst. Vel, vel, kanskje noe sterkt sagt, men jeg tror vi trenger disse fellesmøtene.

Ikke det at vi absolutt trenger ei skulder å gråte på, men det at en møtes, ser at det er flere som deler interessen for Odd Fellow-broderskapet, at loger fra distriktet får ta plass på stolene og få den gode følelsen det er å lede møtet i en fullsatt sal. Det gir mersmak og forhåpentlig inspirasjon til å øke antallet brødre i egen loge.

Alle monner drar, og det at en har deltatt i slike møter gir inspirasjon til videre arbeid.

Br. Arne Nes

Embla

Bodil Voldsund Karlsen

Hverdagsgleder

Gleden – den vidunderlige, boblende lykkefølelsen vi får noen ganger – eller den stille, tindrende gleden. Gleden kan være stor eller liten, men gleden er alltid noe godt. Jo eldre jeg blir, jo mer innser jeg at den største gleden finner vi i det daglige, de nære ting.

-Gleden over at du er frisk og har en kropp som fungerer.

-Gleden over barn og barnebarn, og å vite at de har det godt

-Gleden over å våkne om morgenen og glede seg til å spise frokost sammen med mannen. "Lykkelig er den som ved morgengry kan glede

seg til å ta fatt på ny" sitat Heljar Mjøen

-Gleden over å være på hytta og nyte den totale fred og ro. Ta morgenkaffen på trammen med elvesus i bakgrunnen, og det eneste som kanskje forstyrrer er noen kyr eller sauer.

-Gleden over å legge ut på nye eventyr med bobilen. Det er frydefull følelse av frihet – og med forventninger om spennende reisemål. Når vinteren er på hell er det alltid kjekt å bla i campingkataloger og reisebrosjyrer og planlegge turer. Sist sommer kjørte vi til et lenge etterlengtet mål: Venezia i Italia.

Odd tar en siesta i skyggen av markisen. Campingplass Villa Al Mare.

Det var flott å oppleve Venezia, men turen, både nedover og oppover, ga vel så mange gode opplevelser. De mange koselige, gamle tyske byene, skikkelig "Gemeinsamkeit" i Østerrike og smale og veldig svingete veier i de Italienske alpene bl.a.

-Gleden over å bli bedt på kaffe når barnebarnet har bakt kake. Vi har nemlig ei som liker veldig godt å bake, og som gjør det ofte. Og da trenger de hjelp til å spise opp!!

-Gleden over å lese ei god/spennende bok, og ha flere som står på "vent" i bokhylla.

Utsikt fra
hytta i
Vaksvika

For å sitere Cicero: "Den som eier ei bokhylle og en hage – mangler intet"

I mitt tilfelle er hagen blitt veldig liten nå, men desto mer tid blir det til å gå tur i naturen. Og bokhyller har jeg heldigvis mange av!

-Gleden over å gå tur i fjellet. Å nå en fjelltopp, liten eller stor, og sette seg ned og nyte utsikten og en god nistepakke. Det er mat for sjelen. Vi er utrolig heldig som bor et sted med så mange flotte og spennende fjell. Bare å betrakte fjellene, knivskarpe i konturene om høsten, snødekte eller med skyer som leker rundt toppene, er en stor glede.

-Nå som sola begynner å varme er gleden veldig stor over å kunne nyte lunsjen på altanen. Gjerne innpakket i boblekåpe om det trengs. Å nyte de første blomstene som kommer om våren, og begynne å grave så smått i bedene og planlegge sommerblomstene.

-Den mest uventede gangen jeg følte jublende glededefølelse var under støvsuging av huset!! Støvsuging er ikke akkurat det jeg liker best, men den dagen følte jeg meg plutselig veldig

lykkelig over hus og hjem. Når alt kommer til alt er jo hjem og familie det viktigste i livet. Så det var kanskje ikke så rart likevel.

-Jeg har veldig stor glede av å reise og se nye steder. Ifølge mannen min, Odd, er det ikke noe land eller sted jeg ikke ønsker å reise til! Og det er ikke så langt unna sannheten. Jeg synes det er veldig spennende å utforske nye steder.

Likevel er gleden ved hverdagslige ting enda større. Som en dansk forfatter, Axel Juel, skrev:

Dæjligst av alle glæder er glæden for slett ingenting. Ikke for noget du kan eller vil, glæden for intet og glæden for alt Glæden fordi du er til.

Nå går vi ei lys og herlig årstid i møte, og jeg håper dere alle kan nyte den til fulle. Ønsker alle ei glad og god påske.

Bodil Voldsund Karlsen

Hilsen fra Storrepresentanten

Kjære brødre!

Vi er nå på terskelen til en av våre store høytider som for mange av oss betyr tid familie-samlinger både hjemme og på hytte ved fjord og fjell.

Helen og jeg er så heldig å ha den tradisjonen at vi i over tjue år har vært sammen med våre to døtre og etter hvert svigersønner og barnebarn på hytte i fjellheimen.

De fleste år i hytta ved Kvernbusætra i Heidal, helt ved skoggrensen i et fantastisk tur-område. I Heidalen var det «alltid» fint vær i påskene, det er omkvedet vi hører fra våre unge håpefulle, alltid snø og en sjarmerende hytte med utedo, henting av vann i oppkommet, trå-dusj, koking på gass og lys via batteri, ladet av solceller. Med tur-terrenget rett utenfor døra var det lett å komme ut i frisk luft både på korte og lengre skiturer.

Heidalsmuen var målet for de sprekeste, en fin dagstur til 1742 m.o.h. og med en utrolig flott utsikt. Ved klarvær kunne en se helt til Minnesund i enden av Mjøsa, «ned» til Romdane med Rondeslottet i øst, Jotunheimen med Glittertind ragende i vest og Snøhetta mot den lyseblå himmelen i nord.

De siste tre åra er det Bjorli som har overtatt vår påsketradisjon, men våre barnebarn som husker hytta i Heidalen, synes at den «nye» komforten med vannklosett, boblebad, dusj, normal elektrisitet og vann i kranene ikke har den samme sjarmen som på hytta i Heidalen og savner den. I påskene er vi alle engasjert i konkurranser som skiløp, rebusløp og quis alltid med premiering av ynse slag både for barn og voksne. På Bjorli er det skiløp og alpint mest for de yngste men også flotte løyper i alle vanskel-

ghetsgrader og lengder for hele familien.

I min ungdom var jeg med i 1. Ålesund speidertropp og i påskene var speidere fra byen og gjester fra Oslo med på påskeleir ved Lesjaskog. Et veldig populært tiltak som også den dag i dag arrangeres. Jeg var heldig og fikk være med på tre påskeleirer og har massevis av gode minner fra disse teltleirene. Vi lå i soveposer i 16 mannstelt med vedovn, telt lik de som har vært i militærtjeneste kjenner godt til. Vi gikk mye på ski, hadde opplæring i det å være ute i naturen, det å kunne takle vanskelig vær og det å overleve ved å måtte grave seg ned i snøhuler, om det skulle bli aktuelt. Om kveldene var det sang og opptreden ved leirbålet. Ansvaret for det gikk på rundgang, jeg husker en kveld jeg var med i en gruppe på åtte med Totto Osvold som leder i et innslag fra musikalen West Side Story.

Første påskedag var kirkebesøk på programmet. Speiderne dannet alltid flaggborg utenfor og inne i den ærverdige og flotte Lesjaskog kirke og speiderledere holdt også appell inne ved gudstjenesten.

Sist påske tok jeg med barnebarn og var med på denne påsegudstjenesten i Lesjaskog kirke og jeg må innrømme at klumpen i halsen var der og tårene sprenget på i øyekroken når jeg satt der og mintes tilbake til de dager for over femti år siden og opplevde at denne tradisjonen levde fremdeles i beste velgående som den gang jeg var der som speider.

Etter påske blir en hektisk tid for vår losje og viktig er det for oss alle å få ladet batteriene til innspurten av dette siste kvartalet for vårt sittende kollogium.

Vi har viktige møter foran

oss, møter som begynner over påske med EksOMene. Deretter er det planen å besøke vår vennelosje i Molde, losje 151 Bolsøy.

Informasjonsmøtet den, 30. april er særdeles viktig å samles om. Våre losje-medlemmer har etter hvert fått en voksen snittalder og for å ivareta utviklingen i de kommende år trengs det en ny giv i rekrutteringen av «nytt blod». Vi brødre, kan ikke med hånden på hjerte, skryte av at vi har vært flink i det å invitere gjester til vår losjes informasjonsmøter. Kan vi ikke nå virkelig se oss om etter personer, det være seg svigersønner, sønner og deres bekjente, som vi kan invitere til dette møtet. Det blir et møte som er lik de siste foregående infomøter. Vi har med en aktuell foredragsholder denne gang som skal innvie oss i tankene om hvordan vårt alles kjæledegge «bilen» kommer til å bli i fremtiden. Et aktuelt tema som vi håper kan fenge mange og at oppmøtet blir formidabelt.

Det skal med det første velges nye embedsmenn som i de to neste år skal lede vår losje. Nominasjonsnemnden arbeider nå intenst med å fullføre innstillingen på det nye kollegiet og jeg håper at de som nå blir spurt om å tiltre i et embete, tar det som en ære i det å bli spurt og ser på det som en viktig del av sin egen utvikling videre i losjen. For «nye» brødre er det særs viktig å delta aktivt gjennom å påta seg verv og på den måten få bedre innsyn i hva Odd Fellow står for.

Vi har mye å se frem til, kjære brødre, nyt påsken, kom tilbake full av energi og med mottoet «Jeg skal møte så ofte jeg kan!».

God Påske til dere alle!

Arne Aasen
Storrepresentant

Julemøtet - tradisjon for alle pengene

Loge Vestervegs julemøte er vel det mest innholdsrike og tradisjonsbundne møtet i hele året.

Og for all del topper møtet fremmøteprosenten.

Jeg kjenner duften av julemat og hører klokker i det fjerne her jeg sitter og skriver.

Julestemning med br. Kapellans betraktninger, juletoner fra orgelet, Luciaspillet fremført av våre Rebekkasøstre, koret som møter oss ved inngangen til festmåltidet. Sammen med koret avslutter vi den seansen med Deilig er jorden der alle brødre står og synger 3. vers.

Etter at Torsdagsvisen inkludert juleverset er avsunget blir vi servert den lekreste julemat inkludert drikke av ymse slag, dette blir utført med glans av våre Rebekkasøstre.

Overmesters utdeling av julegleder til de brødre som har høyeste fremmøte gjennom året.

Storrepresentanten deler ut vår loges høyeste anerkjennelse, nemlig Storrepresentantens Ærespris: Årets Vesterveger!

I år tilfalt den br. Terje Westad, som føyde seg inn i rekken av tidligere vinnere.

Takk for maten talen (i år av EOM Johan Weiberg Gulliksen)

med utdeling av roser og takk til damene.

SÅ dempes lyset, kun de små telys på bordene lyser, det blir stille rundt bordet.

Bror Terje Westad går stille ut og starter Jussi Bjørlings O' Helga natt (Adams Julsang).

Sangen slutter og vi ønsker hverandre GOD JUL!

Fra bordet går turen inn i salongen til kaffe og de nydeligste kaker – selvfølgelig bakt av våre Rebekkasøstre.

Det sprer seg en duft av god Cognac i salongen og da er tiden inne:

JULESOGA blir delt ut og konkurransen er i gang. I år fei-

ret SOGA 40 år og var i den anledning firefarget tvers gjennom.

Vi gir hverandre det gode håndtrykk med ønske om GOD JUL.

TAKK for et GODT Logeår, kjære brødre, ikke minst til kollegiet med Overmester i spissen.

Referenter med hukommelse
Arne Nes og Terje Westad

Årets Vesterveger 2014

Årets Vesterveger 2014 er en logebror som har utmerket seg med sitt arbeid på flere felt ikke bare i år, men i mange mange år for loge Vestervegs beste.

Vi vet alle å sette pris på den innsatsen bror Terje har gjort og gjør for oss, blant annet i de mange nevnder og komiteer han har vært med i, gjennom sitt lange loge liv.

Han har i alle år vært en inspirator der hvor han har deltatt og et unikum med sitt oppkom av ideer og evnen til å få satt de ut i livet.

Jeg har aldri hørt ordet nei i hans munn når noen har spurt han om noe. Tvert i mot han har tatt tak i det og gjennomført det på en glimrende måte.

På samme måte har han gått foran og ledet an i arrangements-komiteens arbeid. Noe som har resultert i mange minneverdige turer og opplevelser for oss brødre i Vesterveg og ikke noe mindre for våre ledsagere.

Med god hjelp hjemme ifra, av sin «sekretær» fru Liv, har han stått på både kvelds- og nattetimer i produksjon og formidling av informasjon til oss brødre.

Så Terje ta med til din «sekretær» en stor takk for også hennes bidrag.

Bror Terje har brakt Vestervegs renomme også utenfor logen på en positiv måte gjennom sitt engasjement i reiseselskapet «Rett West». Dette til glede både for logens medlemmer men også for mange andre som har deltatt på de flotte turene han har arrangert.

Han har vært en pådriver i flere av våre nevnder, nevnder som blant annet har ansvar for logens sosiale velferd både innad som utad.

Han har også vært og er en person som du støtter deg til om du trenger noen å snakke med, eller om du trenger en å dele tanker med.

Han har et stort engasjement med logens fadderbarn som han blant annet formidler ut til oss via SOGA.

Bror Terje Westad er på mange måter et unikum, en person du blir glad i og som en vi Vestervegere er stor takk skyldig for sitt arbeid for oss.

Jeg benytter denne anledning til å hylle denne bror som har betydd så mye for vår loge.

Han fortjener alle disse rosende ord, og et bevis for det får vi på kveldens ettermøtet.

Da får vi utdelt JuleSOGA som er SOGAs 40 år's Jubileumsnummer.

En fullfarget trykksak som enhver forening eller bedrift for den sak skyld kan misunne oss.

Et prakt eksempell av et medlemsblad produsert av bror Terje og bror Arne Nes som så mange ganger før i de seine kvelds- og nattetimer til tross for helseplager hos de begge.

Br. Terje Westad har vært den eneste av redaktørene for vårt logeblad som har vært med i fra starten i 1974 og frem til i dag. I FØRTI ÅR. En formidabel innsats, kjære brødre som han fortjener en stående applaus for.

Bror Terje vil du komme frem å motta prisen som Årets Vesterveger 2014.

DIPLOM

Br. Terje Westad

utnevnes med dette til

ÅRETS VESTERVEGER 2014

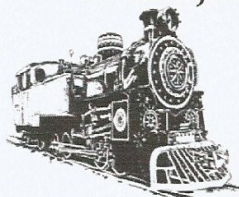
Loge Vestervegs Julemøte 11.12.2014

Arne Aasen
Storrepresentant

Storrepr. Arne Aasen

Wenn jemand eine Reise tut, so kann er was erzählen

Når noen er på reise, så har han noe å fortelle

Kjære leser!

Vignetten over bygger på et sitat av Matthias Claudius, en tysk dikter som levde mellom 1740 og 1815.

På nesten hvert møte hører vi hilsener fra noen som er ute på reise. Ferie, forretningsreise eller langtidsopphold i varmere strøk.

Vi inviterer dere til å skrive en liten epistel fra deres reiser, lang eller kort. Del dine inntrykk med våre lesere.

Har du vært i et museum eller en kirke, på gamle tufter, kanskje lett etter noen av dine forfedre? Kanskje du tok et par bilder også?

Skriv noen ord til oss da vel - - - -

**SOGAREDAKSJONEN VIL TA I MOT DETTE MED
TAKK!**

Arne Nes

Terje Westad

Kapellanens tankespinn

Hurra, til uken kommer sommeren sto det å lese i en nettavis i går. Det er kanskje sant, men det er i alle fall sant at vi er over den mørkeste delen av året for denne gang. Dagene blir stadig lysere og det er ikke lengre så tungt å stå opp om morgenen. Vi må vel framdeles akseptere at mars er en vintermåned på våre kanter. "Mars, morra kvass, god midt på dagen" sa folk før i tida. Vi må sikkert vente at det kommer en god del snø enda. Trøsta er at vi vet at den ikke blir liggende så lenge, sommeren nærmer seg.

Etter hvert som temperaturen stiger så nærmer tida seg for vårens vakreste eventyr - klargjøring av feriedoningen. Bobilen må være presentabel når den skal tas ut til offentlig beskuelse. Jeg føler meg i slekt med båtfolket på denne tida. Det er en uro som brer seg i kroppen. Må en tur å se til bilen for å sjekke om alt er som det skal. Må bare vente til det er varmt nok til at poleringsmaskina kan tas frem. Vi er ofte to om jobben, men arbeidsfordelinga er gjerne tradisjonell, Bodil tar seg av interiøret og jeg pusser ute. Det er mye som skal gjøres så det er nok til begge.

Det blir nok å vente til etter påske før den første turen skal gjennomføres. Jeg vil helst at temperaturen er kommet stabilt over 10 grader før "villmannslivet" starter. I år har vi forventning til at de blir en spesiell sommer og ferie. Som noen av logens medlemmer har fått med seg, kommer jeg fra et lite sted utenfor Alta som heter Kråknes eller Krognæs, som det står i skjøtepapirene. Der er småbruket som jeg voks opp på, og det holdes i hevd som sommerhus, av søstera mi som bor i Hammerfest. Dit går turen i sommer. Dette året har vi avtalt å møtes der så mange som mulig

Utsikt nordover fra barnedoms-hjemmet

av familiene våre. Søster mi stiller med tre barn, barnebarn og oldebarn. Vi har klart å få med oss alle våre tre barn med følge og to barnebarn. Vi ser fram til dette. Jeg regner med at et slikt møte kun vil være er mulig å få til en gang i livet tatt i betraktning bosteder for de involverte.

Jeg ser virkelig fram til dette treffet spesielt fordi det er første gang at alle de i de siste generasjonene har hatt mulighet til å treffes samtidig. Vi håper at det vil føre til et sterkere samhold. Det er et faktum at slik som en bor i Norge med store avstander, forskjellig yrker og ferieperioder så er det ikke lett å pleie et familiesamhold. Dagens samfunnsstruktur er slik at relasjonsbygging er vanskelig, men det er viktig at naturlige grupper søker å holde sammen. Det gir styrke og stabilitet. Vi planlegger å bli på hjemstedet minst ei uke og satser på brukbart vær slik at det blir mulig med en tur med båten. Håper det blir småsei å trekke. Tenk nytrekt småsei og lever kokt på bål i fjæra. Når fisken er ferdig, tømmes alt ut på ei steinhelle og vi alle bruker fingrene til kniv og gaffel.

Bruket ligger på en fredelig plass med retning mot nord. Dette virker sikkert litt rart for "søringer" at dette er gunstig, men i Finnmark er alle fjordene rettet nord/syd. Dette gjør

at dagene er litt kalde med solgangsbris fra nord, men om natta stilner vinden av og temperaturen stiger, sola er jo oppe hele døgnet og det gjør at vi gjerne snur døgnet. Om det slår til med brukbart vær skal det bli flott å gjenoppfriske minner fra ungdommen da natta var lang og innholdsrik og dagen var mest til for å ta seg igjen.

Gode minner til tross, en må være realist – alle tider har sin virkelighet og selv om barndommen var god lever vi nok best i nåtiden, men det er lov å håpe at litt av svunne dagers minner kan bli virkelighet for en kort stund.

Som en Odd Fellow mener jeg at det å ta vare på sine medmennesker er særdeles viktig og det å kunne bringe familien sammen er kanskje den viktigste lagbygginga.

Til mine brødre og søstre, vær varsom om du skal i fjellet i påska og ikke minst kjør med omtanke for deg selv og andre. Jeg ønsker alle en riktig god og fredelig påske.

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Odd Karlsen
Kapellan

Årsmelding 2014 fra Sirius Møre

Et prosjekt i Odd Fellow distrikt 4

Styret i Sirius Møre har i 2014 bestått av;

Leder Jarle Remø
Nestleder Alvhild Holst-Dyrnes
Sekretær Barbro Myrseth Gjerde
Kasserer Roe Holen
Styremedl. Rune Rokstad
Styremedl. Brit Isaksen

Loge nr. 23 Gange-Rolv
Loge nr. 34 Liv
Leir nr. 7 Møre
Leir nr. 4 De tre søyler
Loge nr. 69 Sankt Olav
Loge nr. 6 St. Veronika

Våre aktiviteter ved Poliklinisk Kreftavdeling Ålesund Sjukehus, har i 2014 også fungert meget godt, med oppsatte vakter fire dager i uken. Vi startet i uke 2 og avsluttet i uke 51. I sommer var det 6 uker opphold. I henhold til ført protokoll har vi i 2014 vært til stede ved Kreftavdelingen i 149 dager. Totalt skulle vi være til stede ved Kreftavdelingen etter oppsatt vaktplan i 167 dager, men grunnet bygningsarbeid på kreftavdelingen, gikk det 18 dager vi ikke kunne steike og servere vaffer i "foajeen".

Protokollen viser at vi har servert ca. 4900 pasienter og på rørende. De forannevnte tall er noe usikker, da protokollen enkelte dager mangler korrekte opplysninger over serverte personer. Forbruk av vaffelmiks er i henhold til innkjøp på 370 pakker (d.v.s. 230 kg.), dette skal gi 7200 vaffelplater (d.v.s. 48 vaffelplater pr. dag vi er til stede ved kreftavd.) Så antall serveringer ligger antagelig en del høyere enn forannevnt. Det registrerte antall serveringer per dag ligger mellom 15 og 65 personer eller gjennomsnittlig 33 personer pr. dag. Av vårt nye servise som ble innkjøpt i 2013, er det fortsatt en del svin. Det er særlig kopper som har det største svinnet. Årsaken er at, koppene stables 3 i høyden under transport til og fra vask. Nye kopper er bestilt.

Økonomien i Sirius Møre er fortsatt meget god, takket være mange gode og trofaste sponsorer.

Sparebanken Møre er også i 2014 vår største sponsor med kr. 7500. I tillegg har følgende sponset Sirius Møre : Sparebank 1 Søre Sunnmøre kr. 5000, Nordea Bank, Søre Sunnmøre kr. 2500 og en anonym giver (pasient) kr. 500. Tilbakebetalt av moms gjennom Den Norske Storloge kr. 2316.

Tine Meierier har også i 2014 sponset Sirius Møre med rømme som vi henter på Meieriet. Verdien av rømmen, når vi regner butikkpris, er på ca. kr. 2900. Når det gjelder innkjøp av råstoff, har vi fortsatt en svært gunstig avtale med Kraemer Maritime AS.

Styret har sendt takkebrev til alle sponsorene for deres bidrag til Sirius Møre, og vi ønsker at Logene / Leirene bringer dette videre ut til sine medlemmer.

I 2014 har det vært holdt ett opplæringskurs for vaffelstekere.

To medlemmer fra Sirius Møre har vært tilsted ved Kreftavdelingen to ettermiddager og hjulpet til med tilrigging av stoler og bord i "foajeen", der Kreftavdelingen har holdt minnestund for etterlatte.

Takk til vår nestleder Alvhild Holst-Dyrnes, som også i 2014 har stilt opp og vasket, strøket og reparert forklærne så de alltid er rene og hele når vi kommer på vakt, Takk også til Brit Isaksen som hele høsten har hentet rømme på meieriet. Til slutt vil jeg takke vår dyktige kasser Roe Holen som nå vil trekke seg tilbake, for et meget godt samarbeid.

Det har ikke vært holdt styre- eller medlemsmøte i 2014. Leder har heller ikke funnet grunn til å innkalle til forannevnte møter. Det er heller ikke fremsatt krav fra medlemmene om å avholde noen møter.

Styre vil takke alle som har deltatt i vår aktiviteter i 2014 for en utmerket innsats.

Alle skal vite at våre aktiviteter ved Poliklinisk Kreftavdeling blir lagt merke til, og satt stor pris på.

Det viser alle de hyggelige og positive tilbakemeldinger vi har fått i de 11 årene vi har vært tilstede ved Poliklinisk Kreftavdeling ved Ålesund Sjukehus.

Jarle Remø
 Leder i Sirius Møre

Julemøtets Takk for maten-tale

Br. OM, mine brødre

Tillat meg først å si:

I november var det 42 år siden vår loge ble instituert med 32 brr., men dette er vårt 43. julemøte. Jeg er ikke sikker, men sannsynligvis var alle 32 tilstede. Det var vanlig de første årene med fullt oppmøte. Av grunnstammen er 9 brr. fortsatt med. Over disse årene har vi skapt vår egen tradisjon for julemøtene i et fastlagt mønster.

Med nærmest barnslig forventning går vi til julemøtet, men like sikkert som i "Grevinnen og Hovmesteren", "same procedure as every year", vet vi hva som kommer og i hvilken rekkefølge.

Allerede i logesalen merker vi duften av jul og med Rebekka-søstrenes Lucia-spill blir vi høytidsstemte til vi går inn her og møtes av OF-korets velkomst. Det er noe spesielt over dette som våre loger er alene om. Vi synger logesangen, men denne ene gangen med juleverset.

Vi har inntatt et for oss tradisjonelt måltid. Det som har vært på tallerkenen er likt med de foregående 42. julemøter og maten har både lange og delvis korte tradisjoner.

Å drikke jul er Norges eldste tradisjon, lenge før kristen tid. Av det vi har spist tilhører pølse, kål og den vitaminrike

kålrot, kalt Nordens appelsin, noen av våre eldste matretter sammen med pinnekjøtt.

Da min farfar ble født i 1835, for snart 180 år siden, var ikke poteten blitt vanlig for folk flest.

Det skjedde 10-15 år senere, da den erstattet flatbrødet. Grisen ble ikke vanlig før langt ut på 1800-tallet og da jernovnen kom på midten av 1850-årene gjorde den det mulig å få sprø svor på svineribba, slik vår tradisjon tilsier.

Det vi har mesket oss med var neppe vanlig kost i våre besteforeldres og oldeforeldres tid.

For den store gemene hop var nok fisken her på kysten

mer vanlig. "Man tager hva man haver" het det i Hanna Winsnes sin kokebok i 1845.

Sammensetningen på vår tallerken er tradisjonell ut fra vår tid, den var som vanlig et velsmakende godt måltid med tilhørende drikke. Takk for maten. Takk til de som har forberedt og tilberedt den. Takk til våre Rebekka-søstre og ektefeller for utmerket og hyggelig servering. Noen av dem har vært med på dette i flere tiår og de bidrar også med kakene til kaffen. Hva skulle vi gjort uten dem?

Takk til brr. for at dere deltar og for et hyggelig bordsete. Men la jeg få lov å tilføye:

Det ville være betryggende for bror OM om flere deltok på våre ordinære møter.

EOM Johan Weiberg
Gulliksen

Bror Overmester!

Jeg fikk nå en telefon fra Elsa Vestre (en av våre enker) som bor i Oslo.

Hun takket overstrømmende for Juleglede og SOGA.

Som hun sa: «Jeg fatter ikke at dere gidder/orker å holde på med dette» Til oss gamle enker.

Jeg svarte bare at så lenge det er liv i oss og deg så skal vi orke dette.

Hun ba meg hilse til Logen og ønsker alle en God Jul og et Godt Nytt År.

Hun likte veldig godt at det sto «Kjære Elsa» på julekortet!

Med broderlig hilsen
br. Terje Westad

Barnehjelpsdag

«Barnehjelpsdag» er et [skillingstrykk](#) skrevet av Adam Hiorth (1816–1871). Han var en norsk forretningsmann i tekstilbransjen, og grunnla i 1845 Nydalens Spinneri. På trykket står det at denne visa synges til melodien «Nyhetsvisen» av «Splendid».

*Jeg tror at jeg har hørt et steds no slikt som det
at når man gjør no godt så skal det i stillhet skje,
og for våre arme små her i dag, jeg har latt meg få.
Men med stillheten har det gud bedre kun vært som så.
Nei sannelig om det i dag har været mer stille enn på hin barnehjelpsdag,
da Mina fikk sin lille, da doktor, tante, jordmor om stoler, benker, border fór,
og barnehjelp var da som nu det store ord.*

*Jeg våknede i morges ved en voldsom støy,
og straks min tanke hen til San Fransisco fløy,
til jeg syntes hele gården i fra kjeller og til tårn
sto og rystet og jeg tenkte: Jøsses, ruller'n eller står'n.
Jeg åpnet raskt mitt vindusglass og så en flokk studenter som høyt på toppen
av et lass trakterte instrumenter de slo og skrek og dundrede så det meg blott forundrede
at de var bare tolv og ikke hundrede.*

*Den første bøsse møtte meg i min entré,
en tier måtte til før jeg fikk gå i fred,
en, to, tre så var jeg blank for i tiggerbøssen sank
mitt papir og gull og sølv og hver en fattig kobberdank.
Til slutt jeg måtte jukse ned på bøssen alt jeg hadde, min siste frakk og bukseknapp,
min lorgnett og snadde, mitt nøkkelknippe, bartebind, min neglesaks og fingerring
Gud vet hva barnehjelp det er i slike ting.*

*Fra backfisch og til damene fra Hurperud,
med bøsser bevæpnede huff huttetu,
det ble ikke gitt pardong uten spor av sans fasong.
Ble man ribbet inntil skjorte, permisjons og pantelong,
men en ting er jeg sikker på at de som assisterte var mange fler enn de få
som gavene presterte og neste gang de arme små skal hjelpes vil jeg huske på
å få en tiggerbøsse selv å drasse på.*

*Ved flukt jeg ville redde meg fra Karl Johan,
for pengelens å vandre der gikk ikke an,
men forfulgtes av en flokk da jeg ville styrte opp
dit hvor dadda yter barnehjelp på Nissebergets topp.
Men intet skjul å finne var blant parkens spredte stammer, og fremad jaktens tummel bar
blant plener, busker, dammer til slutt jeg fant en åpen dør til et lite hus med grønn kulør,
hvor damene ennå aldri holdt beleiring før.*

*Her ser De en som man har røvet, ribbet, flådd
Gud vet hvordan med livet jeg hit opp er nådd,
jeg har gitt min siste slant og nu håper jeg så sant
at de små må jo bli rike når vi voksne er blitt fant.
Nu er jeg selv blitt trengende mot aftensmat jeg lenges men hvorfra får jeg pengene,
som her dessverre trenges, thi hvis I åpner pungene til fordel for de sjungende
så går det vel til de ford....sømte ungene.*

Fra «Oldemors visebok» av Eli Støre Erichsen, Cappelen 1976

Norrøn Mytologi

Skapelsen

I begynnelsen fantes det ingenting. Det eneste som fylte verdensrommet var Kulde og Varme.

På den ene siden, i nord, lå Nivlheim, med frost og tåke. På den andre siden, i sør, Muspelheim, et hav av frådende flammer, som voktes av Surt. Mellom dem var det ingenting. Bare et stort, bunnløst svelg, Ginnungagap. Her, i dette veldige tomrommet - midt mellom lys og mørke - skulle alt liv få sin begynnelse, i møtet mellom is og ild. For langsomt begynte isen å smelte, og formet av kulden, men vekket til live av varmen, oppsto det et underlig vesen - et veldig troll. Han var tvekjønnet, og hans navn var Yme. Større kjempe har aldri levd.

Der isen smeltet, formet dråpene også et annet vesen - en diger ku: Audhumbla. Melken rant som elver fra de veldige spenene hennes. Slik fant Yme mat. Audhumbla ga seg straks til å slikke de salte, rimslåtte steinene som fantes omkring henne og kjempen. Opp fra en av steinene slikket kua plutselig noen lange hårstrå! Neste dag dukket det frem et hode og et ansikt fra

Ragnarok.

denne steinen. Og tredje dagen greide kua endelig å slikke fri hele kroppen. Det var en mann, stor og vakker. Bure het han - og fra ham stammer gudene, de vi kaller æser.

Kjempen Yme fikk barn med seg selv. Mens han lå og sov, begynte han å svette, og frem fra den venstre armhulen hans vokste det plutselig et mannlig og et kvinnelig vesen. Bena til Yme paret seg med hverandre og fødte en sønn med seks hoder; Thrudgelmir, far til Bergelme. Dette er begynnelsen til rimtussenes slekter, jotnene.

De forskjellige skapningene fikk etter hvert de barn sammen. Odin er sønn av jotundatteren Bestla og Bures sønn Bor. Men det blir stadig flere rimtusser, og de skapte bare uorden og kaos. En dag gjør Odin og brødrene hans - Vilje og Ve - opprør mot Yme og slekten hans. Det blir en veldig kamp. Men Odin og brødrene hans vinner. De dreper kjempen - og en flodbølge av blod skyller over æsenes fiender og drukner dem, alle så nær som to, jotnen Bergelme

og hans kone. Fra dette jotunparet, som flykter inn i skodden og gjemmer seg i tåkeheimen, stammer alle senere rimtusseslekter. Også Audhumla - den første kua - må ha blitt vasket over kanten av stupet. For etter dette blodbadet er det ingen som har sett eller hørt noe til henne.

Æsene sleper den døde Yme midt ut i Ginnungagap og legger ham som et lokk over avgrunnen. Blodet hans blir til hav. Kjøttet til land. Knoklene blir til fjell og klipper. Tennene og knuste bensplinter blir til steiner og ur. Håret blir til trær og gress. Hjernemassen hans kaster gudene høyt opp i luften. Slik blir skyene til. Hodeskallen settes som en hvelving, og blir til himmelen. Gudene fanget gnister fra Muspellheim og festet dem til hodeskallen, slik fikk vi sol, måne og stjerner.

Frem fra liket til Ymer kryper det små mark. Det er opprinnelsen til dvergene, de underjordiske som lever i huler og grotter. Æsene velger fire av dem til å støtte himmelhvelvingen, vokte verdens fire hjørner. Disse dvergene heter: Østre, Vestre, Nordre og Søndre.

Menneskene blir til

En gang Odin, Ve og Vilje går langs stranden, finner de to trestokker som er drevet i land. En ask og en alm.

Odin blåser livets pust inn i trestokkene, så de kan puste og leve. Vilje gir dem forstand og bevegelse. Ve gir dem form, tale, hørsel og syn. De gir dem varme og farge. Nå er ikke stokkene bare drivved lenger, men mann og kvinne. De kaller mannen Ask og kvinnen Embla. Fra disse to stammer alle mennesker.

Verdensbildet

Yggdrasil - Verden i den Norrøne mytologien er rund som en skive.

I begynnelsen var alt en urskog og en ødemark. Æsene ryddet plass og skapte steder å være, både for seg selv og menneskene. Midgard kalte de menneskenes hjem - fordi det ligger midt i verden. Og midt i Midgard - for at menneskene ikke skulle kjenne seg alene og forlatt - bygget gudene et mektig sted for seg selv: Åsgard - en veldig gudeborg, beskyttet av tykke murer. For å komme dit må man ri over regnbuen. Rundt Midgard ble det reist sterke forsvarsverker - for utenfor, i det ville og ukjente, herjer mørke og uhyggelige krefter. Her - i Utgard og Jotunheim - bor jotner og troll. Slik er alt ordnet: lik åringer i tre. Og ytterst ute - på alle kanter - bølger det store

verdenshavet. Her bor også Midgardsormen.

Midt i Midgard ligger Åsgard. Og midt i Åsgard har gudene plantet et tre, Yggdrasil. En av røttene ligger i Åsgard, en annen rot er i Jotunheim og en tredje i Nivlheim. Grenene strekker seg så langt ut at de favner hele verden. Yggdrasil er verdens sentrum - og så lenge treet er grønt og frodig, og bærer friske skudd - så lenge vil verden bestå.

Ved en kilde i Åsgard lever det tre skjebnegudinner - Urd, Verdande og Skuld. De kalles norner. Nornene kjenner skjebnen til hvert levende vesen og vet hvordan det vil gå med alt og alle.

Slutten på verden het Ragnarok.

Ragnarok ("gudenes skjebne") er i den nordiske mytologien navnet på den store og siste kampen mellom guder og jotner når verden går under. Først kommer fimbulvinteren og krig. Tre haner skal gale; en hos æsene, en hos jotnene og en hos Hel. Det blir oversvømmelse og skipet Naglfar "kommer løs" (dvs. sliter seg fra fortøyningen?). Heimdall blåser i Gjallarhornet. Fenrisulven, Midgardsormen, jotnene og Loke samles for å slå mot æsene. Alle dør i kampen som begynner. Yggdrasil og alt annet levende faller, men det skal være starten på en ny jord.

gudinnene. Kjærlighets- og skjebnegudinne

Frøy - Frøyas bror, fruktbarhetsgud; eier av det magiske skip «Skibladner»

Frøya - kjærlighetens og fruktbarhetens gudinne

Gerd - Frøys hustru; av jotunslekt

Heimdall - gudenes vokter, som foran Ragnarok blåser i sin lur Gjallarhornet

Hel - dødsrikets gudinne

Hod - Balders blinde bror

Idunn - Brages hustru; forvalter de epler som gir gudene evig ungdom

Loke - æsenes svikefulle følgesvenn; egentlig en jotun men får magiske krefter og blir tatt opp blant æsene etter å ha blandet blod med Odin

Nanna - Balders hustru

Njord - vindenes og sjøfartens gud, også fruktbarhetsgud

Odin - Allfader, gudenes og menneskenes herre; visdommens gud med ravnene Hugin og Munin som speidere; opptar falne krigere til sin bolig Valhall; rir på hesten Sleipner som har åtte ben

Rån - Æges hustru og havets gudinne

Sigyn - Lokes hustru

Siv - Tors hustru

Skade - Njords hustru

Skuld - en av de tre nornene

Tor - sønn av Odin, tordenens gud med hammeren Mjølner, den fremste kriger blant æsene

Tyr - seierens gud, krigsguden - rår over hvem som skal vinne i strid

Ull - jaktguden, gud over bueskyting og skigåing. Sønn av Siv, blir dermed Tors stesønn

Urd - en av de tre nornene

Vale - Odins sønn og Balders hevner

Ve - Odins bror

Verdande - en av de tre nornene

Vidar - Odins sønn, som ved Ragnarok skal hevne farens død

Vile - Odins bror

Æge - havets gud

Odin på Sleipner med Hugin og Munin over seg.

Norrøne Guder

Balder - sønn av Odin og Frigg, den mildeste og vakreste av gudene; ved Lokes list drept av sin bror Hod med en pil av misteltein

Brage - skaldedekunstens gud

Forsete - sønn av Balder og Nanna - rettferdighetens gud

Frigg - Odins hustru, er den mektigste av

Våre Ordenslokaler

Ordenslokalene i Keiser Wilhelms gate i Ålesund har tjent byens Odd Fellow i ca 50 år.

For ca 30 år tilbake ble det foretatt en ombygging og renovering av lokalenes «sosiale avdeling». For øvrig har kostnader med løpende vedlikehold vært på et minimum.

Dette etterslepet på vedlikehold er i dag registrert, og vurdert av faglig kvalifiserte personer som betydelig. Samtidig er det i løpet av 50 år klart vært en endring i samfunnet, som også har influert på Ordenens indre liv. Det er vi som er Ordenssøsken i dag som har ansvaret for å vurdere hva som tjener Ordenen best i dag, og i årene fremover. Det var det samme ansvaret de tok de som for 50 år tilbake solgte Ordenshuset i Skaregata og bygde nye lokaler i KW gt 25. Denne «fremsyntheten» og det «løftet» som de gjorde de som gikk foran, det har vi høstet fruktene fra. Et tilsvarende ansvar skal vel vi også ta for de som kommer etter oss?

Derfor har det blitt utnevnt en gruppe Ordensøsken til å se nærmere på situasjonen for «Hvor står vi, og hvor går vi». Denne gruppen har vært:

EOM Modgunn Samseth Waagan, styreleder for AS KW 25

Eks Dep. Storsire Per Arne Vidnes, utnevnt av styret.

Eks Storrepr. Arvid B Brevik, utnevnt av styret.

Str. Ranveig Tvedt Breivik, utnevnt av Rebekkaloge nr 34 Liv.

Str. Elisabeth Fiskerstrand Ness, utnevnt av Rebekkaloge nr 6 St. Veronica.

EOM Inge Olsbø, utnevnt av Loge nr 7 Ragnvald Mørejarl.

Br. Erik Austnes, utnevnt av loge nr 23 Gange-Rolv, og senere erstattet av

Br. Magnor Løvik, loge nr 23 Gange-Rolv.

EOM Pål Selbervik, utnevnt av loge nr 82 Vesterveg.

Det bør være hevet over all tvil at Ordenen i Ålesund står foran et større økonomisk løft i forhold til de lokaler som skal tjene Ordenen i Ålesund de kommende 30-50 år. Den utnevnte gruppen har forsøkt å belyse konsekvensene av flere alternativ, og sammenfattet dette i en mer dyptpløyende informasjon.

Vi må samtidig ha for øyet at det er tross alt Ordensenhetene samlet som er eier av lokalene. Derfor ønsker vi å gi denne informasjonen til den enkelte loge på et ettermøte, og det så snart OM/UM finner rom for det. Samtidig får da kollegiet v/OM overlevert de skriftlige utredningene. Dette utfordrer vi så kollegiet til å ta opp til en drøfting, annonsert som viktig sak i et logemøte i salen, der drøftingene kan protokolleres.

Vi ønsker så at alt dette avvikles i den enkelte loge i god tid før vi avslutter vårterminen.

Med hilsen i V, K og S

Str. Elisabeth Fiskerstrand Ness.

EOM Arvid B Brevik.

Utadvendt sosial virksomhet

JULEGAVE

5.000 kroner til Menighetspleien

Marianne Baarholm (bildet) i Menighetspleien fikk forleden den glade melding om at de får årets julegave fra Odd Fellow Loge nr. 82 Vesterveg. Gaven er på 5.000 kroner som går til Menighetens virksomhet blant eldre i Ålesund.

Nevndens midler gikk denne gang til Menighetspleien som vi mener gjør en utmerket jobb for eldre og uføre.

Nevnden er opptatt av at våre midler går til den som

trenger det og vi er takknemmelige om brødrene kan tipse oss om mulige kandidater. Vi er enkle å treffe, kjære brødre, så ikke vær beskjeden, bare si fra!

Broderlig hilsen fra
Arne Nes, nevndens leder.

Alt er så nær meg

Av Inger Hagerup

*Alt er så nær meg
denne velsignede dag.
Svaberget ligger
åpent med rolige drag.
Havbrisen vugger
vennlig den duftende tang.
Alt er så nær meg
ennå en lykkelig gang.*

*Barndommens vekster
gror i hver fure og sprekk
med sine kjente
blide og rørende trekk.
Går her en liten
pike fremdeles hver kveld
og plukker blomster
og snakker høyt med seg selv?*

*Lenge var jorden
øde og himmelen tom.
Dypt i mitt hjerte
åpner seg rom etter rom.
Alt som er nær meg
gir meg et klarøyet svar.
Nå kan jeg rekke
hånden til henne jeg var.*

Blinde-Karls vise

Av Jostein Fet

*"Kvi sørgjer du, mor, for din blindfødde son?
Du skal ikkje lage deg sut.
Eg veit at du ber på ei ørlita von:
eit under skal skje med din gut.
Men syt ikkje, mor, for eg sansar ei verd
so vakker som ingen veit om.
Der finst det ei kjelde eg aldri finn her,
den kjelda som aldri renn tom.*

*Eg kan ikkje skode dei blomane små
som spring ut i hagen vår,
Men angen frå blomane helsar meg då,
når eg uti hagen går.
Eg kan ikkje sjå på den logande eld,
men kjenner kor varmen er god.
Eg kan ikkje skoda dei stjerner i kveld,
men venleg dei syng meg til ro.*

*For tonane høyrer eg, kjære mor,
dei fagraste øyro kan nå.
Dei jublar i fryd og dei nynnar i kor,
dei dansar meg til og frå.
Eg leitar fram fela og stiller ho fint,
eg spelar so vakker ein låt,
so spelar eg kvasst og so spelar eg lint,
so spelar eg lått og gråt."*

Glimt fra fortiden — Eks OM Arne Aasen

Farfar.

Når en trekker på årene virker det som interessen for ens opprinnelse øker og ønske om å få vite mer om historie om sine tidligere slektninger. Slik er det i iallfall hos meg.

Hvor kommer forfedre i fra, hvordan de levde er et blitt et spennende tema. Slektsforskning har etterhvert er blitt mer og mer populært og lettere og lettere å finne frem i.

Nå kan en, via datasystem, finne sine forfedre flere hundrede år tilbake i tid, noe som ligger tilgjengelig i mange register, bygdebøker og kirkebøker på nettet. Slik er også jeg blitt bitt av denne «basillen».

På morssiden kom min oldefar fra Stryn, min oldemor fra Haram. Da de giftet seg flyttet de til Lepsoy og tok navnet Farstad. Min oldefar var fisker og omkom i Titranulykken i 1899. Jeg har foreløpig ikke kommet så langt tilbake i dette leddet, men på farssiden er jeg kommet mye lengre i min registrering.

Begge mine besteforeldre på farssiden kom fra indre strøk. Farfar fra Hellesylt, far-

Bestefar og meg.

mor fra Valldal.

Når jeg følger slektstreet på oldemors side kommer jeg nesten helt tilbake til Svartedauden (1347-1351). Den verste pandemien i historien som tok livet av så mye som 60 prosent av Norges befolkning og vår del av landet var intet unntak.

I bygdebøkene i Norddal finnes registreringer tilbake til slutten av 1400 tallet og de fleste grener jeg er etterkommer av viser seg å være en mann kalt Oluf paa Valldal som var født ca. i år 1490.

Mange underlige og morsomme historier dukker opp. Historier som forteller om det livet de levde på den tiden, hva de var opptatt med og hvilke verdier de bragte med seg inn i ekteskapet for eksempel. Det kan være seg sølvskjeer, husdyr etc.

En historie jeg kan nevne er om en av mine forfedre, Elling Myklebust. Han ble i 1689 fra-stjålet en vogn med fisk. Hvordan det gikk med tjuen og fisken skulle jeg gjerne ha vist!

En annen av mine forfedre med navn Gunder Linge Øye,

født i 1597, var lagrettsmann i hekseprosessen som dømte den siste heksen i Norge, Marit Rasmusdatter Bjørdal, til døden. Denne historien er nettopp gjenfortalt i Sunnmørsposten. (7.mars 2015).

En annen av mine forfedre druknet i brønnen under særs tragiske forhold, mens en annen som var korporal i hæren, gikk hjem til Valldal på permisjon i fra krigen mot svenskene ved Fredriksten festning.

Men litt mer kan jeg berette om min farfar Andreas som ble født i 1881 på Hellesylt og vokste opp på Åsen-neset, på plassen Kurla.

Kurla

er, for de som er kjent, et sted rett øst og over elven fra Hellesylt. Andreas var ivrig friluftsmann og drev i sin ungdom sammen med sin bror Petter jakt og fiske i de flotte naturomgivelser som lå rett utenfor døren. Kurle Petter og Kurle Andreas som de ble kjent som var unge og kraftige karer, men uten den ordinære skolegang var det vanskelig å få arbeid på et slikt lite sted i den tiden.

Andreas søkte lykken i Ålesund hvor det på den tiden var store muligheter. Dette var jo rett etter bybrannen og da de 1908 opprettet en ny brannstasjon i forbindelse med Kirkegaten 35, fikk han jobb der. Han giftet seg og fikk leilighet i samme gård som brannstasjonen, stiftet familie som etter hvert ble velsignet med seks barn.

Kirkegaten 35 bestod av et stort bolighus og i tilknytning til det et tilbygg som inneholdt staller til brannhestene i kjelleretasjen, vaktrom og lager i første etasje og et verksted i toppetasjen.

Denne brannstasjonen var satt til å være en filial for ho-

Min farfar Andreas Aasen her i datidens brannhjelme.

Manuell pumpestasjon. Andreas lengst til høyre i bilde.

vedbrannstasjonen på Lihaugen og skulle være lett tilgjengelig om ildebrann skulle oppstå i den trehusbebyggelsen på Aspøya som ikke ble berørt av bybrannen.

Brannstasjonen i Kirkegaten, som i sin helhet ble utstyrt med hesteekvipasjer og stort sett manuelt slokningsutstyr, var i drift til 1938. Da besluttet brannsjef Saxe at motorisert brannvogner var mer effektiv og hadde raskere respons og større rekkevidde enn de tidligere brannhestene. Men det viste seg at hestene ofte var først fremme ved brannstedet likevel. Hastigheten på den første brannbilen som ble innkjøpt i 1927 av merke FWD var imponerende 20 – 30 km/t, hadde firhjulstrekk og kompakte gummidekk. I 1938 ble derimot to nye brannbiler innkjøpt og fra den tiden var brannhestene historie.

I krigsåra ble imidlertid stasjonen tatt i bruk igjen som en del av beredskapen til det sivile luftvern. Kirkegaten 35 ble likevel opprettholdt som bolig til brannfolk i lang tid etter, faktisk helt til begynnelsen av 1990.

Andreas bodde der sammen med familien frem til sin død i 1951. Men selv om reisetiden var enorm i forhold til i dag hadde han i hele sitt liv

stor tilknytning til Hellesylt. Der var han så ofte han hadde mulighet til å dra. Som ivrig i Jeger og Fiske forbundet var han foregangsmann i utbygging av laksetrapper i elven opp til Frøysa og til utsetting av fiskeyngel i fjellvannene i område. Hans interesse for friluftsliv og tilknytning til stedet gjorde at han etter hvert bygde en tømmer hytte på Frøsøye, ved garden Lade, som da ble vår families landsted i mange, mange år og som ble utgangspunkt for hans jakt og fiskeinteresse.

Jeg ble født i 1947 og min far, mor og søster Liv som var født 7. mai 1945, bodde i Brannstasjonen frem til sommeren 1948, som huset også ble kalt i mange år etter stasjonen var nedlagt. Leiligheten vi

disponerte sammen med farfar, besto av mange rom, to store stuer, fire soverom og der var vannklosett og bad med badekar som på den tid var rene luksusen. Jeg husker at farfar var en dyktig snekker og som laget alle julegavene i snekkerverkstedet på brannstasjonen. Jeg erindrer, selv hvor ung jeg var, farfar i verkstedet som laget dukkevogn til min søster og gyngestol til meg.

Stallene i kjelleren, var i bruk etter stasjonen ble nedlagt. De ble tatt i bruk av Ålesunds siste hestetransportør Holk til sine transporthester, bl.a. Rosa og Flora, som travet rundt i Ålesunds gater til langt frem mot 70-80 åra.

Til tross for at jeg tilbragte alle mine yngre års sommerferier på hytta på Hellesylt ble det aldri til at jeg besøkte Åseneset. Min interesse for stedet og dens historie ble trigget ved at jeg startet med slektsgransking og for ett år siden realiserte jeg en drøm om å besøke stedet Kurla.

En nydelig høstdag gikk vi, Helen og jeg, naturstien som er etablert frem til neset og fikk oppleve å se tuftene av mine forgjengeres bosetning. Et vakkert sted som jeg der og da besluttet å ta med mine barn og barnebarn til ved første anledning og fortelle dem om deres forfedre og kanskje så et frø bokstavelig talt både hos dem og på neset.

Ålesunds første brannbil. FWD 1927 modell.

Livets gang

Sinnets tilstand, ikke alderen, avgjør hvor ung eller gammel du er. Vår oppgave er ikke å legge år til livet, men å fylle årene vi får med liv.

Med årene blir vi rynket i huden, men det er bekymringene, tvilen, hatet og de tapte illusjonene som gir oss rynker i sjelen. Det er ikke årene, men bekymringene som bøyer oss til jorden.

Om vi er sytti eller sytten spiller mindre rolle, undringen over livet vil holde oss unge.

Dere må glede dere over livet hver eneste dag, ikke vente til det hører fortiden til med å oppdage at det var en god tid! Sett ikke deres lit til kommende dagers lykke.

Jo eldre man blir, jo mer føler man at det å nyte øyeblikket er en nådetilstand, en gylden gave.

Jeg skal jo bare én gang vandre gjennom denne verden.

Alt det gode jeg kan gjøre, all den vennlighet jeg kan vise noe medmenneske, må jeg gjøre nå, og ikke utsette og forsømme, for jeg kommer aldri denne veien igjen.

Livet kjennetegnes ved stadige forandringer. Forandringer følges naturlig av vokster.

Alle forandringer, enten det er overgang fra barn til voksen, fra et liv alene til liv i et ekteskap, eller fra livets middagshøyde til alderdom, forutsetter at man til en viss grad gir slipp på noe.

Å vokse er både godt og smertefullt på samme tid. Det kommer an på om en vegrer seg for, eller godtar det som skjer. Om vi tviholder på fortiden, vil vi være ute av stand til å gripe nåtiden og fremtiden. Tviholde på fortiden, eller gripe nåtiden? Det er lett å gjøre det første, å klenge seg til fortidens lykke, fortidens hendelser og mennesker, å nekte å innse at endringer og venneforhold, livsstil og mål å arbeide mot, er like naturlig som at utseendet forandrer seg.

La meg ikke glemme at hver dag er en gave, og lær meg å nytte den rett. Og minn meg om at

jeg skal utvikle meg litt etter litt, og hele tiden bære med meg de beste opplevelser inn i fremtiden.

*I eit skinnande no skal du leva,
ikkje i går, ikkje i morgon, men no.
No, skal du opna deg sjølv for ljuset
som strøymer omkring deg, no.
No, skal du ta imot stunda,
som byd seg fram tryglande, no.*

Harald Brevik

VISDOM

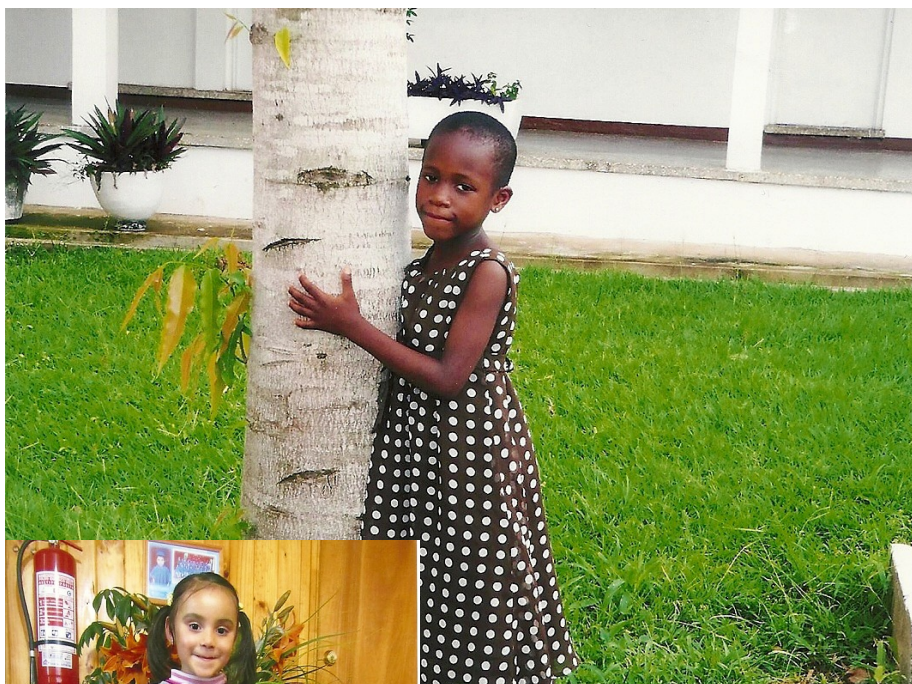
Sara Teasdale, gjendiktet av André Bjerke

Det var en forårsnatt – og knapt
var jordens vintersøvn forbi,
da vind og skygger lyttet til
de ord vi ikke våget si.

Nå kommer våren, sterk som før,
skjønt mange år er runnet hen,
men fikk vi gjøre allting om,
da skjedde samme ting igjen.

Det var en vår som aldri kom;
vi har levd nok til å forstå:
Det som vi aldri fikk, det blir,
mens alt vi eier, må forgå.

Våre fadderbarn i SOS Barnebyer

Ana Del Carmen, Stella Nyamekye Adufa og Isidora Fernanda Montecino Irarrazaval fikk alle tre tilsendt kr. 250,- i julegaver fra oss.

I den anledning har vi mottatt takkebrev fra SOS Barnebyer der de forteller oss hva disse pengegavene går til.

Pengegavene går til høyere utdanning, etablering eller andre relevante formål i henhold til utviklingsplanen for barnas fremtid.

Pengene gjør det dermed mulig for SOS Barnebyer å gi barna et godt grunnlag for selvstendighet i sitt voksne liv.

En hjertelig takk fra SOS Barnebyer til alle brødre i Loge Vesterveg.

Br. Terje Westad

No brånar breen

Henrik Straumsheim

*No brånar breen i Grønbakkgjel,
og elva tverrbyks av kjæte,
no glinsar svaberga middagsbel
av sol i siklande væte,
no losnar fonnene takomtil
med brak og buldrande læte.*

*Nå brånar isen i hug og hått,
no tinar telen der inne,
no gustar vinden så varmt og godt
og stryk deg varsamt om kinnnet,
no blinkar fjordane solskinnslått
og vekkjer vårglade minne.*

*Ja, våren strør sine varme smil
på berg og glitrande bære,
og kanskje løyser han av og til
ei lita blinkande tåre,
då losnar isen i Grønbakkgjel
og djupt i sinn som er såre.*

Juletreffesten 2014

Lørdag 27/12: Pynting av bord , klargjøring , pakking av godte poser.

Oppmøte: Jon Arne Torset , Solveig Walderhaug , Hilde Britt Grytten , Reidun Kvien , Stig Reite , Johan Dolmen.

Søndag 28/12:

Oppmøte klokka 15 00. Solveig Walderhaug , Hilde Britt Grytten , Reidun Kvien , Stig Reite , Johan Dolmen.

Klargjøring av mat, utplassering av fat og brus. Alt klart til starten av festen som startet klokka 17 00.

Det var skuffende, 28 betalende og ca 35 barn. Ordstyrer var Johan Dolmen, som ønsket store og små velkommen. Gjestene fikk forsyne seg med kaffi, kaker og brus.

Det ble sunget: Det lyser i stille grender som åpning / bordvers. Nils Erik Møller spilte piano, han stiller alltid opp. Tusen takk til Nils Erik.

Så kom nisseorkesteret, spilte sine sanger , og gikk hjem. (Nisseorkesteret bør komme til slutt i festen, da forlater man festen med gode toner i ørene). Kanskje hadde det vært kjekt å delta litt på festen også?

Nils Erik spilte julesanger, mens gjestene koste seg med

kaffi og kaker.

Så ble det gang rundt juletreet, og julesanger ble sunget av barn og voksne.

Så ble stol leken satt i gang, dette synes barna er gøy.

Nils Erik spilte og stoppet med jevne mellomrom. Han prøver å passe på å stoppe slik at de minste kan få seg en stol. Flott Nils Erik.

Så var det tid for nissebesøk. 2 nisser kom med godteposer, og barna jublet.

Populære nisser og barna ville ta bilde med seg og nissen. Flott.

Festen avsluttet klokka 18 30. Opprydding og vasking, ferdig 19 45. Takk til de som stilte opp.

Rester av godteposer blei levert til barneavdelinga på Åse, vel tatt mot.

OPPSUMMERING :

Juletreffesten har etter min mening utspilt sin rolle. Både når det gjelder oppmøte av gjester og barn, men ikke minst av brødre og søstre som tar på seg oppgaver og ikke møter. **OPPFORDRING:** Si heller nei enn å unnlate å møte opp. Det blir mye arbeid på få hender. Fra Loge Gange Rolf stilte ingen!

Jeg foreslår at juletreffesten legges ned, ingen bryr seg lenger.

Med hilsen i V K og S

Johan Dolmen
UM Loge nr 82 Vesterveg

Kjære brødre av Loge nr. 82 Vesterveg!

Vi har gleden av å invitere deg til vårt logemøte 30. april kl. 1900.

(OBS. klokkeslettet) Dette er et informasjonsmøte på en ny måte.

Et kort og informativt møte inne der både musikk og ord blir alle til gode.

Deretter blir det ettermøte med karbonadesmørbrød, kaffe og kaker. Prisen kr. 50,- inkluderer også litt sang og musikk.

Kveldens foredragsholder blir Terje Hoel, NAF Ålesund som vil snakke om fremdrift av bil i fremtiden.

Det er veldig viktig at brødrene stiller mannsterkt slik at vi viser mangfold og styrke for våre gjester. Ta gjerne med deg venner som kan være interessert.

Påmelding som vanlig til Odd Karlsen karlsen.odd@gmail.com eller

innen tirsdag 28. april kl. 20.00

Hjertelig velkommen!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Gunnar Vassbotn
Overmester

Til ettertanke for oss Logebrødre

*Våren det er en lykkelig tid
hvor allting vokser og gror.
Glemt er vinterens tunge strid
og all sneen som falt i fjor.*

*Vi våkner opp av vinterdvalen,
og tenker at nu skal det skje,
men nesten tom er logesalen,
og hva vil du gjøre med det?*

*Skulle vi ikke ta oss på tak,
og gjøre alt hva vi kan,
slik at neste møte blir en æressak
til å møte opp alle mann.*

*Vi vet at kveldene er fine og lyse,
og at hagen og båten skal vøles,
men når en tom logesal får en til å gyse,
kan du tenke deg hvordan det føles?*

*Vi har en tre, fire møter til
før det blir sol og sommer,
du greier å møte hvis du bare vil,
så jeg håper inderlig at du kommer,
så når vi slutter første juni og gjør oss ferdig
på en slik måte som er «Vesterveg» verdig.*

Hilsen Harald Brevik
Eks OM

Aalesund Odd Fellowkor

LEDER: Per Helge Henningsen

SEKRETÆR: Arild Husby

ÅRSBERETNING 2014

Det tilbakelagde år, altså 2014, har styret bestått av Leder Per Helge Henningsen, Nestleder Terje Bugge Hansen, Sekretær: Arild Husby, Kasserer: Inge Olsbø, Styremedlem: Odd Birger Naalsund
Dirigent Fred Røyseth (Tok over jobben høsten 2014)

Det var i fjoråret avholdt 5 Styremøter, i tillegg til at Musikkomiteen har hatt sine samlinger

Medlemstallet pr.31.12-2014 var 39 medl.

- 1.Tenor: Stemmefører: Malvin Vegsund
- 2.Tenor: Stemmefører Sigurd Dybvik
- 1 .Bass: Stemmefører: Nils Kr Dahle
- 2. Bass: Stemmefører: Ove N. Mork

Vi har gjennomført 27 øvingskvelder i Fagerlihallen der fremmøtet var noe varierende, noe som har sine naturlige årsaker.

I tillegg til øvingskveldene, har vi hatt 19 forskjellige opptredener i 2014

- 19.02. 14 40års veteranjuvel Ottar Flydal
- 07/09.03.14 Øving/sosialhelg i Geiranger, med opptreden i kirka på Søndag
- 29.03. 14 Gjester hos Sykkylven Blandakor
- 01.04. 14 50års jubileum Loge Liv
- 01.04. 14 50års jubileum Loge Liv
- 29.04. 14 Korkafe. Besøk fra Sykkylven blandakor
- 05.05. 14 25års veteranjuvel Arne Nilsen
- 15.05. 14 40års veteranjuvel Arnfinn Hoseth
- 01.09. 14 Sang under EI DSS
- 04.10. 14 Sosialaften Loge St. Veronica
- 02.11. 14 Alle Helgens søndag Spjelkavik kirke
- 05.11. 14 Sang under Pilgrim age
- I tillegg 8 julemøter i Leir og Loger

Vi må få takke vår kjære Dameforening, for den kjærkomne støtten den har gitt oss i 2014!

ÅLESUND 15/03-2015

Per Helge Henningsen
Leder

Arild Husby
Sekretær

Sogas redaktører takker på vegne av logenes medlemmer for at dere stadig er til stede og skaper høytid og glede når dere stiller opp i de forskjellige sammenhenger. Dere er en berikelse for lo-gelivet i hele Distrikt 4.

Klipp fra månedene april og mai

APRIL

Navnet april kommer av latin «aperire» som betyr å åpne seg, blottlegge, klargjøre. Eldre nordiske navn er fåremåned og gressmåned. Man skulle gjerne la seg årelate i april, som ellers var en god måned til å gifte seg, og til å avvenne diebarn. Torden betydde fruktbart og godt år, og aprilsnø var fattigmans gjødsel.

APRILSNARR

Skikken med å narre april, som er et europeisk og nord-amerikansk fenomen, kan ha sin opprinnelse i de kultiske narrefester som ble holdt til ære for våren i det gamle Roma.

Det er blitt påstått at den nordiske formen for aprilsnarr er et innlån fra Frankrike. Ved overgangen til den Gregorianske kalenderen som i Frankrike skjedde i 1582, ble nyttår flyttet til 1. januar, og de som fremdeles praktiserte gammelt nyttår ved vårjevndøgn «ga

man aprilfisken», (= donner le poisson d'avril). I hemmelighet forsøkte man å få hengt en utklippet papirfisk på ryggen til vedkommende.

Imidlertid har det å narre april trolig sammenheng med vårfestene i keisertidens Roma. Under de tøylesløse vårfestene som markerte vårens komme da naturen atter våknet til liv ble lovverket satt til side, og det var en formildende omstendighet dersom en gjorde andre et pek på denne tid. En kastet mel og råtne tomater, snudde opp ned på tilværelsen, festet og drakk. Kvinnene kunne gå i mannsklær og vice versa, soldatene kommanderte offiserene, og det utviklet seg spøk og narresikkerhetsventil i det strenge autoritære systemet.

Selve narredagen var ved inngangen til påsken, som samtidig ble oppfattet som starten på det nye året. Men ettersom påsken falt på såkalt bevegelige helligdager og vekslet fra år til år ble i det i

1566 slått fast at 1. april skulle være nyttår. Dette med å knytte narringen til årets gjenoppvåkning og grødevekstene ser vi også av det i eldre norsk tradisjon var alminnelig å drive narrestrekene først i slutten av april eller i begynnelsen av mai. Offeret ble da kalt for mai-katt eller maigås. Aprilsnarr er idag en kjent og praktiserbar tradisjon over hele Europa. Et unntak er Spania, der brukes Día de los Santos Inocentes, (De uskyldige barns dag), hvor folk lures den 28. desember.

MAI

Måneden har navn etter den romerske fruktbarhetsgudinnen Maja, som sammen med sin husband Vulcan hadde sønnen Merkur.

Mai var årets tredje måned etter juliansk kalender, og på månedens første dag i det gamle Roma skulle presten Volcanis ofre ei drektig purke til Maja.

I Norden er mai forbundet med en rekke utendørstradisjoner som markerer at nå er det vår og snart sommer. Blomstermåned er et gammelt navn på mai, og månedsverset i gamle almanakker rår til at «jeg bader og lader min Lever-åre slå, og vil jeg nu i varme klæder gå.» Nå skulle man drikke «bløtgjørende» drikker, bl.a. malurt og salvie. Mai var en god måned for å begynne på skole, mens torden ikke varslet godt år. Derimot er det allmenn visdom at «mai kulde gjør bondens lader fulde».

Siden sist

Steinar Rasmussen, Gunnar Hessen, Alfred Husteli

Under en godt gjennomført og høytidelig seremoni ble disse tre staute karene tildelt Det Gode Vennskaps Grad 26.02.15.

Under ettermøtet holdt br. Alfred Husteli en fin tale på vegne av alle tre. Han fremhevet den gode mottakelsen de tre hadde fått i logen og at han med spenning ser frem til den videre utvikling.

Helge Stavik Haaseth, ble innviet i Ordenen 12. januar 2015.

Soga iler til med å ønske hjertelig velkommen i rekkene! Vi har allerede registrert at br. Helge har deltatt i flere møter og det ser ut til at han trives. Soga ønsker lykke til videre i logen.

25 års veteran

Torsdag 12. mars ble br. Olav Vassbotn tildelt veteranjuvelen for 25 års medlemskap. En vel gjennomført seremoni, men et noe svakt oppmøte av øvrige brødre. Og det er veldig synd, når alle aktører har gjort sitt aller beste for å skape den høytid en må forvente ved en slik tildeling. Jeg kan ikke forstå at kjoleadressen er noen unnskyldning.

Men for de fremmøtte ble det en fin opplevelse, både i Logesal og på ettermøtet. Br. Olav holdt en innholdsrik og vel gjennomtenkt tale der han hilste fra sin fadder, eks OM Torbjørn Fossum. "Men det skulle egentlig vært to veteraner i dag. Jeg ble innviet sammen med br. Asbjørn Nørve, som dessverre døde så alt for tidlig. Vi var ikke bare brødre, vi var også arbeidskolleger" sa br. Olav Vassbotn i sin tale.

Den nye veteranen har lovet Sogas redaktør at han vil skrive et innlegg om sitt logeliv gjennom 25 år og fortelle der litt om hva medlemskapet i Ordenen har betydd for ham. Vi holder av spalteplass, br. Olav!

Møteprogram for resten av sesongen

26.03.	19.00		Påskemøte
09.04	19.30	○	EOM - emne: Cutty Sark
13.04.	19.00	○	Besøk Loge nr. 151 Bolsøy
23.04.	19.00		Leir
30.04	19.00		Infomøte
07.05.	19.30	○	Fd. ≡ 1.g.N
11.05.	19.00		Leir
21.05.	19.30	○	Fd. ≡ 2.g.N og V
30.05.	19.00		Vårtur

Møteprogram for høsten

27.08.	19.30	○	Ei Galla
03.09.	19.30	○	Fd
07.09.	19.00		Leir Ålesund
17.09.	19.30	=	+3
24.09.	19.30	○	≡N Nevnder 25 års Ve.Ju. Hugo Stenseth 2000 Galla
01.10.	19.30		≡NV Nevnder Fd 2000
08.10.	19.00		Leir Ørsta
15.10.	19.30	-	+1
22.10.	19.00	○	Klba
29.10.	19.30	○	+2 Galla
01.11.	11.00		Kirkesøndag V/RM/St.V/GR/Liv
04.11.	19.00		Leir Ålesund
04.11.	19.00		Minneloge RM/GR/V
14.11.			Årsfest
19.11.	19.30		50 års Ve.Ju. Kjell Hole Galla
26.11.	19.30		EOM
30.11.	19.00		Leir Ålesund
03.12.	19.30		Info.m
10.12.	19.30	○	40 års Ve.Ju. Erling Paulsen Galla
17.12.	19.00	○	Julemøte
03.01.	13.00		Nyttårsloge GR/Liv/V/RM/St.V

Vårtur

30. mai 2015

Steinalderhola

Like ved resepsjonen på Melkevoll Bretun ligg ei stor steinur. Under nokre kjempeblokker er det frå naturen si side skapt eit stort rom som etter kvart har fått namnet "Steinalderhola". Vinteren 2001 vart det utført eit omfattande arbeid inne i hola slik at den i dag har over 50 sitjeplassar og omlag 25 overnattingsplassar.

Det blir en dagstur med innhold:

**Buss sammen med gode brødre med ledsager,
snacks på vegen, sen lunsj med kortreist mat,
tilbehør av alle slag, sanger og guider.**

**Invitasjon med detaljer og pris blir sendt
ut med det aller første.**

- -men HVOR SKAL VI?

REDACTEURENS HJØRNE

Kjære lesere!

**SOGAs 40 års jubileumsnummer ligger bak oss. Vi mener resultatet ble bra.
Vi håper SOGA blir en del av fremtiden – LENGE!**

Denne utgaven av SOGA er litt spesiell.

Ikke slik at du som leser merker det kanskje, men likevel verd å nevne. Påskenummeret 2015 er nemlig skrevet og redigert fra Milano, Venezia, Innsbruck, München, Oslo og Ålesund. Dette ved hjelp av SMS, MMS og iPad. Meldingene gikk mellom Terje på reise og Arne på basestasjon i Ålesund. Det viser at alle kan skrive til SOGAs redaksjon samme hvor de er i verden. Innlegg mottas med takk!.

Styrkelse og ekspansjon.

Nytt informasjonsmøte 30. april 2015.

Nevnden for Logens Styrkelse og Ekspansjon ønsker i samarbeid med Logens kollegium å få inn forslag til navn på mulige kandidater, gjerne snarest.

Programmet for denne kvelden er lagt opp som et ordinært logemøte. Foredrag, musikk, middag, informasjon.

Kveldens foredragsholder blir Terje Hoel fra NAF avd. Ålesund. Bilens «motor» i fremtiden – blir det vann eller strøm som driver den eller - - -

Nytt Ordenshus?

Vi vil i nærmeste fremtid få en rapport fra den komiteen som arbeider med dette. Komiteen består av medlemmer fra alle Loger og Leirer i Ålesund. Våre nåværende lokaler er ca. 50 år og trenger uten tvil fornyelse på et eller annet vis. Etter 50 år så må vi likevel ikke forhaste oss. Her bør den gode løsning, også økonomisk, gå foran tempoet.

SOGA OG ØKONOMI

Fortsatt trenger vi økonomisk støtte fra våre lesere. Antall firmaannonser minker samtidig som alle kostnader øker. Kontonummeret er som tidligere: **3900 61 20788. Merk innbetalingen med SOGA og ditt navn!**

Vårtur 2015

Årets vårtur går av stabelen lørdag 30. mai. Selvsagt vil vi ha med våre damer og enker.

Det blir en dagstur til litt sørligere breddegrader – NORDfjord!

Her skal det bli god gammeldags Vestervegstemning med ymse innhold. Buss, sang, god mat, litt historie.

Gled Eder – og meld deg på.

*Vi ønsker alle våre lesere noen flotte påskedager
der vi sier som Ulf Lundell «så att själen kan få ro»*

Terje Westad
Redacteur

terje.westad@mimer.no

sammen med Arne Nes – teknisk Redacteur

Vær et lys for andre - -

Vi feirer og gratulerer i 2015

Fødselsdato Navn Telefon Mobiltelefon Alder

01.01.1929 Østraat, Anton Emil 70155183 91629890, 86
 07.01.1941 Lie, Einar 70141755, 74
 08.01.1933 Paulsen, Erling 70155290 905 60355, 82
 09.01.1955 Hessen, Gunnar Peter 70131662 90563125, 60
 09.01.1963 Oust, Arnt-Erik 70126166 97691963, 52
 10.01.1939 Fosse, Bjørn 70125118 97648863, 76
 17.01.1944 Stokkeholm, Arne Alf 70146008 91625431, 71
 19.01.1958 Andreassen, Martin Jens 90587839, 57
 28.01.1939 Engvik, Svein Erling 91165814, 76
 28.01.1939 Storhaug, Per Elias 70137620 90053683, 76
 29.01.1939 Larsen, Arvid Hjalmar 90599558, 76
 30.01.1953 Voldsund, Jan Mindor 70150470 91338450, 62
 03.02.1956 Naalsund, Odd Birger 70145700, 59
 04.02.1926 Gulliksen, Johan Weiberg 70155095 99229166, 89
 05.02.1946 Aass, Olav Hilmar 70147112 90514928, 69
 10.02.1953 Harsvik, Kjell Bjarne 70138308 90265860, 62
 13.02.1946 Eliassen, Ola 70146674 93011830, 69
 15.02.1952 Refsnes, Bjørn 70143260 91643261, 63
 21.02.1958 Hildre, Rodney 91522730, 57
 21.02.1941 Selbervik, Pål 70131350 90933581, 74
 22.02.1947 Nesdal, Jon Gunnar 70155439 92409011, 68
 25.02.1951 Vassbotn, Gunnar Trygve 70132428 91800234, 64
 06.03.1958 Blomvik, Ronny Harald 70192172, 57
 06.03.1941 Sandblåst, Jan Arne 47381977, 74
 15.03.1954 Løkvik, Odd Henry 70127553 95028968, 61
 16.03.1958 Rogne, Knut 90734515, 57
 17.03.1958 Fugelsø, Olaf 70131585 91388827, 57
 25.03.1960 Dolmen, Johan 70128875 90521129, 55
 01.04.1946 Holen, Roe Mathias 70150239 91772510, 69
 01.04.1936 Hoset, Arnfinn 90405830, 79
 05.04.1943 Stadsnes, Erling 70192679 91143966, 72
 06.04.1947 Aasen, Arne Rolf 70142044 90527294, 68
 07.04.1935 Olsbø, Sindre Johan 70146038, 80
 09.04.1963 Henningsen, Sindre 70129466 41849200, 52
 10.04.1958 Fossheim, Oddgeir 99570602, 57
 13.04.1974 Kamp, Magne 41339242, 41
 14.04.1945 Ramstad, Magnor 70155878 924 125 47, 70
 20.04.1963 Østraat, Håkon-Jarle 70126771 92014662, 52
 21.04.1944 Nybø, Ole Arne 70193566 99741212, 71
 22.04.1950 Husteli, Alfred 70142275 91703803, 65
 22.04.1970 Åkre, Christian 701 45911 908 459 45, 45
 27.04.1953 Hodder, Olav Behrentz 70138297 92498613, 62
 30.04.1945 Sæter, Sigbjørn Harald 7015 0435 95294484, 70

03.05.1964 Bjørge, Dagfinn 70153444 93268022, 51
 06.05.1949 Stenseth, Hugo 70146782 91889420, 66
 11.05.1950 Rishaug, Ingvar 70143548 90928427, 65
 22.05.1943 Hurlen, Robert Jan 70217186 90688908, 72
 23.05.1930 Omenås, Ingvar 71489090 98454383, 85
 29.05.1937 Rørhus, Rolv 70215273 93405177, 78
 01.06.1922 Istad, Einar 70150436, 93
 04.06.1970 Bigseth, Tore 70215970 95203103, 45
 17.06.1933 Helland, Svein Håkon 70192482 90793693, 82
 20.06.1931 Magnussen, Thor Idar 70127183, 84
 20.06.1961 Østraat, Sverre Haakon 70145243 92617023, 54
 21.06.1927 Vadseth, Hans Peder 70137533 952 79280, 88
 22.06.1933 Homlong, Are 70141907 90779461, 82
 22.06.1953 Sunde, Lidvar 70219765 99461020, 62
 23.06.1942 Dybvik, Jogeir 70190151, 73
 23.06.1937 Fiskerstrand, Nils 70140627 34609579988, 78
 26.06.1935 Hoel, Asbjørn 70141894 97146020, 80
 29.06.1938 Vadseth, Per Sverre 90877233, 77
 30.06.1942 Olsen-Husø, Arne 70140369, 73
 01.07.1941 Vassbotn, Olav 71491161 41206439, 74
 02.07.1938 Nes, Arne 9262 3790, 77
 05.07.1935 Hole, Kjell 70140139 92094534, 80
 09.07.1951 Kristiansen, Jarle 70094030 91385737, 64
 10.07.1931 Fossum, Torbjørn Harald 35534204, 84
 18.07.1962 Torset, Jon Arne 70274722 41460410, 53
 20.07.1947 Helge Stavik Haaseth 91880131, 68
 23.07.1927 Holstad, Johan K. 70141261, 88
 02.08.1983 Havnegjerde, Bendik Valseth, 48345174, 32
 05.08.1949 Skrondal, Ola 70183531 91599605, 66
 06.08.1942 Jørgensen, Hermod 70182334 90032826, 73
 18.08.1941 Holst-Dyrnes, Ingebrigt 70141261 91369266, 74
 22.08.1961 Bjørstad, Jan Roar 70123148 91531302, 54
 22.08.1954 Fjærli, Arve Sindre 91558388, 61
 25.08.1956 Omenås, Yngve 70146997 90556604, 59
 28.08.1942 Gjøesund, Terje 70215311 90693009, 73
 04.09.1959 Rasmussen, Steinar 97192900, 56
 12.09.1957 Mjelva, Steinar 70138065 91338480, 58
 12.09.1957 Mjelva, Trygve 70138344 91812482, 58
 12.09.1938 Sletfjerdings, Per Magnus 70142155 95142961, 77
 13.09.1952 Tenfjord, Svein Rune 70213397 95127055, 63
 16.09.1948 Brevik, Arvid Birger 70150195 90831550, 67
 25.09.1947 Rødseth, Jarle Norman 70131977 95052587, 68
 04.10.1936 Sørland, Leiv 70141742, 79
 08.10.1951 Alnes, Svein Inge 41329706, 64
 13.10.1937 Grimstad, Johan Peter 70141154 97043547, 78
 17.10.1937 Hagen, Arne Kjell 70129120 95876077, 78
 22.10.1955 Åsestrand, Alf Per, 60
 29.10.1939 Westad, Terje 91612657, 76
 06.11.1955 Skar, Bjørn 71692849 90722209, 60
 07.11.1950 Helseth, Erling 70131739 90877963, 65
 12.11.1936 Salen, Rolf 70192515 90978995, 79
 19.11.1947 Drønnen, Rolf Oscar 922 975 45, 68
 26.11.1946 Karlsen, Odd 70128411 906 67 463, 69
 30.11.1948 Moe, Webjørn 57861616, 67
 12.12.1946 Eriksen, Knut Berge 70141762 91637405, 69
 15.12.1940 Petersen, Svein Werner 70121770, 75
 25.12.1948 Hildre, Hans Petter 70142050 90650348, 67
 30.12.1951 Flatvad, Endre 70150415 91358136, 64

Loge Vesterveg kvitterer

med takk for medlemmenes annonser

Dolmen & Sønner AS

905 21 129
Johan Dolmen

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

Løviknes Caravan

414 60 410
Jon Arne Torseth

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Veidekke AS

906 77 145
Alf Per Åsestrand

Grytten AS

913 69 266
Ingebrigt Holst-Dyrnes

ALCON AS Danmark

916 37 405
Knut Berge Eriksen

Firesafe AS

951 27 055
Odd Birger Naalsund

KIS Nord AS

915 31 302
Jan Roar Bjørstad

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

Mørebankers AS

971 92 900
Steinar Rasmussen

Brages Bilforretning AS

70 17 82 00
Trygve Mjelva

NorEngros

Ødegaard Engros AS
952 03 103
Tore Bigseth

Munck Cranes AS

915 99 605
Ola Skrondal

ART

Arkitekter og Ingeniører AS

70 15 24 80
Magnor Ramstad

Carat Butikkdrift A/S

908 45 945
Christian Aakre

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Br. Terje Westad

Årets PÅSKE- KYLING

Kameraet er der bare til pynt, for å vise hans overblikk.

Når han er i arbeid – den kjekken ; er det mange som titter etter sprekken.

Bøyer og bender for å få til det rette, det viktigste er at de er tette!

Svaret leveres SOGAkomiteen innen kl. 2300, og som vanlig på skriv'eL. Premiering skjer

umiddelbart og komiteen er som vanlig upåklagelig!

Velkommen til EksOM-møte 9. april 2015
Temaet denne gang er

”Cutty Sark”

Møtet i Logesalen vil fortelle legenden om Tam O'Shanter, redigert av Eks OM Arne Nes.

Tekster fra de fire stoler og CD-musikk plukket frem av Eks DSS Arnfinn Hoset.

På ettermøtet får vi besøk av Albert Emil Gjørts som er sentral i arrangementet her i Ålesund.

Påmelding snarest mulig i telefon 90667463 eller på e-mail karlsen.odd@gmail.com innen tirsdag 07.04 kl. 22.00

Kuvertprisen er satt til kr 150,-

En Eks OM-kveld skal alltid gi noe som er verd å huske!

Ishotellet på Bjorli.

Foto: Br. Arve Sindre Fjærli